

ת"פ 44114/05/13 - מדינת ישראל נגד סרסור רביע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 44114-05-13 מדינת ישראל נ' רביע

לפני כב' השופטת שירה בן שלמה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סרסור רביע

הנאשם

הכרעת - דין

פתח דבר

1. הנאשם הואשם בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ובנהיגה בשכרות, בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן. הוא הודה בנהיגה, בזמן ובמקום. תחילה הודה ששתה, אך כפר בכמות. בהמשך הודה בנהיגה בשכרות, לרבות בכמות המיוחסת, אלוהול בריכוז של 144 מ"ג אחוז בדם.

2. המחלוקת נותרה אך באשר לאופן הנהיגה והאם מקימה עבירה של סיכון חיי אדם בכלל, ולאור הנהיגה בשכרות בפרט. קרי, האם חוסה היא בגדר הגנת השכרות, המלאה או החלקית, כך שלא מתקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של סיכון חיי אדם, ככל שיקבע כי מתקיים היסוד העובדתי.

3. עניין לנו בנהיגה במזדה כחולה, מיום 18.5.13, שעה 01:00 לערך, וליתר דיוק 00:20 או בסמוך, שאז נתבקש ע"י שוטרים לעצור. הוא האט, ועת ניגש לרכבו מי מהם, נמלט, עפ"י הנטען, מהמקום. האירוע החל ברח' גיסין בפתח תקוה והסתיים בהתנגשות עם נידת בכביש המוביל לכפר קאסם.

בין לבין נטען כי נסע במהירות מופרזת, חצה שני צמתים באור אדום, כשהוא עובר, בראשונה שבהן, בין רכבים שחצו את הצומת וגורם להם לסטות ובצומת השניה "מזגזג" בין כלי הרכב. עובר במהירות ובאופן מסוכן בין כלי רכב, תוך עקיפה על השול. מנסה לנגח רכב משטרתי מוסווה הרודף אחריו, תוך הפעלת אמצעים, פנס מהבהב על הגג, סירנה ומערכת כריזה. ולבסוף, פונה בפתאומיות פניית פרסה

ונוסע נגד כיוון התנועה, במהירות גבוהה, עד שהתנגש בניידת משטרה שהגיעה מולו. כתוצאה, נחבל נוסע בניידת ושני כלי הרכב ניזוקו.

4. עדויות נשמעו מפי מספר שוטרים שהשתתפו במרדף ומפי גורמים נוספים הרלוונטיים לאירוע.

פקד מיוחד אבני מאיר - ע"ת 2, אשר נסע בניידת תנועה פ"ת, בה נהג סמ"ר מוטי עמרני - ע"ת 4. הניידת אשר פתחה את האירוע, משהורו לנאשם לעצור בצד והוא לא ציית להוראות.

למרדף הצטרפה, מראשיתו ועד סופו, ניידת מוסוית של בילוש פ"ת, בה נהג רס"ל עמרי אדוארד - ע"ת 1, כשלצדו פקד זאב משולם - ע"ת 11. הם העידו על מרבית המיוחס בכתב האישום, בתעדם את הדברים בדוחו"ת הפעולה שערכו.

למרדף הצטרפו שתי ניידות מתחנת ראש העין. הניידות השתלבו מכביש 444 לכביש 5, לפני רכב הנאשם ונעקפו על ידו. ניידת בילוש בה - רס"ר אירנה אור - ע"ת 3, נהוגה בידי המתנדב, סמ"ר נדב נחמיאס - ע"ת 8, כשמאחוריו יושב המתנדב צחי לביא - ע"ת 6 וניידת סיור בפיקוד רס"ר רועי גליק - ע"ת 9 נהוגה בידי ממ"ש דורון בן צבי - ע"ת 10. הניידת הזו היתה מעורבת בהתנגשות, אשר סיימה את המרדף.

על האפשרות שהניידת המוסוית ורכב הנאשם צולמו, אף כי לא הופק צילום, כפי עדויות שני השוטרים, העיד רס"ב מוטי קליין - ע"ת 7. על הדרך, מתוך רכב הנאשם, העיד חברו, אשר ישב לצדו, מר עודה עודה - ע"ת 12, מי אשר הוכרז עד עוין והודעתו הוגשה. גובה אמרתו, רס"ר שי נפתלי - ע"ת 13. בוחן התנועה, רס"מ אמנון ביבי - ע"ת 5, העיד על אופן התרחשות התאונה ורס"ר סרגיי פנצנקו - ע"ת 8, גבה את אמרת הנאשם.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ומומחה ההגנה, מר ניר קוסטיקה - ע"ת 2, בוחן תנועה בהכשרתו.

5. העדויות יבחנו לצורך קביעת ממצאים עובדתיים ולאורם ינותח הפן המשפטי. יבחנו יסודות העבירה שבמחלוקת, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, וקיומו של הסייג הנטען, בהיותו שיכור.

הפן העובדתי

6. המתנדב, פקד מיוחד אבני מאיר - ע"ת 2, מפקד ית"מ (יחידת תנועה מיוחדת) פ"ת, ישב לצד המתנדב, סמ"ר מוטי עמרני - ע"ת 4, ראש משמרת תנועה בפ"ת. סמ"ר עמרני נהג ניידת משטרתית מספר 574 (לוחית זיהוי אדומה), פורד בצבע לבן, עם קוג'אק כחול על הגג. השניים תיעדו את שארע

ואת מדי המשטרה בהם היו לבושים בדוחות הפעולה, ת/2, ת/3 (פקד מאיר) ות/24 (סמ"ר עמרני). ככלל, השוטרים אשר נטלו חלק במרדף ערכו דוחות פעולה ואלו הוגשו חלף חקירה ראשית.

פקד מאיר ערך שרטוט - נ/2, לבקשת ב"כ הנאשם, ובו תיעד את המקום בו הורו לנאשם לעצור אחרי הצומת. על התרשים הזה סימן סמ"ר עמרני את המקום בו היתה ניידת הבילוש המוסווית, עת החלה במרדף אחר רכב הנאשם.

מעדותם עולה כי הבחינו בהתנהגות חריגה באופן נהיגת הנאשם בכניסה לתחנת דלק, שאז הורה פקד מאיר לסמ"ר עמרני לנסוע בעקבותיו. מדובר על צומת גיסין פינת לוייתן בפ"ת. הם עצרו מימין לרכב הנאשם והורו לו לעצור מעבר לצומת. סמ"ר עמרני תיעד את השיחה עמו בת/24. שניהם הורו לו לעצור. הנאשם שאל אותו "אדוני השוטר איפה לעצור? לנסוע ישר או שמאלה". הוא הורה לו לפנות שמאלה ולעצור בצד הדרך. פקד מאיר ירד מהניידת וניגש לעבר הרכב. כשהגיע סמוך אליו נמלט הנאשם מהמקום. פקד מאיר הודיע לניידות פ"ת שהנהג נמלט לכיוון צפון, במהירות מפחידה. לא התמקדתי בעבירות אותן ציינו בכניסה לתחנת הדלק, מאחר ואלו לא יוחסו לו בכתב האישום.

מדוח הפעולה של פקד מאיר - ת/2, ניתן ללמוד שקוד הקריאה שלהם בקשר 357. ואכן, תמליל המרדף, הדיסק - ת/27, התמליל שהוגש ע"י המאשימה בסיכומיה, תוך שניתנה לב"כ הנאשם הזדמנות לתקנו, עפ"י החלטה מיום 10.9.14 (עמ' 146 לפרוט'), מסומן ת/27א, ומלמד כי לאחר ש - 400 ו - 701 דיווחו על מרדף "357 מצטרף. ראינו אותו, ברח לנו, אמרתי לו לעצור בצד הוא האט וברח לי".

פקד מאיר דיווח על נסיעה במהירות רבה, כזו שהם לא יכלו להדביק. הוא לא ראה מעבר באור ירוק או אדום, אך שמע בקשר דיווח לפיו הנאשם עובר ב"אדומים" ונסוע על 200. מאחר ולא התמקד לא ראה. הוא גם לא ראה את רכב הנאשם מוריד כלי רכב מהכביש, אך העיד שהנסיעה שלו לא היתה רגילה, נורמאלית. אמר שנסע קצת ב"זיגזג", שהכל היה דינמי. בתמליל רשת הקשר לא צוין מעבר באור אדום, אך כן נאמר "הוא משתולל לפחות 200 קמ"ש".

סמ"ר עמרני ציין באופן כללי, כי הנאשם נהג בצורה פראית. עם זאת, בעדות הבהיר שהתרכז בנהיגה ולא בו וגם איבד עמו קשר עין.

השניים תיעדו את הלבוש המשטרתי שכל אחד לבש, לרבות דרגות, מעבר להיותם בניידת משטרית גלויה, עם מספר אדום. שניהם העידו שבשלב מסוים עקפה אותם ניידת 989 - בתוכה שני מתנדבי תנועה. כן מסרו שמי שנסע מייד אחרי רכב הנאשם, היתה ניידת הבילוש המוסווית.

7. המיוחס בכתב האישום מבוסס בעיקר על דיווחי צוות ניידת הבילוש המוסווית מתחנת פ"ת. רס"ל עמרי אדוארד - ע"ת 1, שנהג בניידת וערך את ת/5, ופקד זאב משולם - ע"ת 11, סגן מפקד ימ"ר, יחידת

בילוש מתנדבים בתחנה, שערך את ת/7.

השניים מציניים שהבחינו ברכב הנאשם עת הניידת עצרה מאחוריו ובשוטר שירד ממנה וניגש אליו. הנאשם "נתן גז" וברח מהמקום. הם עמדו ברח' גיסין ממזרח למערב, ראשונים ברמזור. כשברח ביצעו פניית פרסה ונסעו אחרי, תוך שמירה על קשר עין רצוף עמו, עד להתנגשות בניידת המשטרה, שאז נעצר. הם מדברים על צומת גיסין - זכרון יעקב. אך, בדומה לפקד מאיר ולסמ"ר עמרני, מציניים מול תחנת דלק פז. שרטוט שערך פקד משולם, לבקשת ב"כ הנאשם, מתעד את הדברים - ת/30. הם גם היו אלה שעצרו את עודה עודה, הנוסע לצד הנאשם. דוח המעצר - ת/6. הם נסעו בניידת מוסווית ומרגע שהבחינו בבריחה נסעו עם אור כחול מהבהב על הגג, סירנה ומערכת כריזה פועלת. פקד משולם דיווח בקשר על המרדף וזיהה את קולו בדיסק - ת/27.

רס"ל אדוארד ציין שאת צומת האיציטדיון חצה הנאשם באור אדום, כשהוא חותך רכבים ומסכן את התנועה. את צומת בית העלמין ירקון גם חצה באדום, כשהוא "מזגזג" בין רכבים. במחלף תקוה פנה ימינה ועלה על כביש 5, כשהוא ממשיך לנסוע במהירות מופרזת, "מזגזג" בין רכבים. במהלך הירידה מהגשר (במחלף קאסם), הוא הבחין בניידות החוסמות את העליה לכפר ודיווח שהנאשם חלף את נתיב העליה לכפר. הוא ניסה לעוקפו ואז החל הנהג לנסות לנגח אותו, תוך שחותך בין נתיבים, במהירות גבוהה. לפתע האט וביצע פניית פרסה נגד כיוון התנועה. הוא הבחין בניידת 598 חוסמת את הרכב הבורח, אשר המשיך וניגח אותה במהירות גבוהה. הוא דיווח, בנוסף על נהיגה מבצעית אחר רכב הנאשם, במהלכה צולם במצלמת מהירות, בהיותו על כביש 5. בעדות מסר ששני כלי הרכב צולמו. כן העיד ששניהם עברו את שתי הצמתים באור אדום.

פקד משולם מסר תיאור דומה לגבי נהיגה במהירות מופרזת, מעבר באור אדום בצומת האיציטדיון, תוך שמספר רכבים סטו לצד כדי להימנע מפגיעה. מעבר באדום גם בצומת בית העלמין, בנסיעה מהירה ומסוכנת לעבר כביש 5, כשהוא "מזגזג" בין רכבים ועוקף על השוליים. בצומת הירקון צולם במצלמת מהירות. לקראת הגעה לגשר קאסם, האט במעט. עת נסעו במקביל אליו ניסה לנגח את הניידת מספר פעמים ושוב האיץ. הם זיהו ניידות רבות באזור מחלף קאסם ודווחו להם שהרכב מאחוריהם, נוסע במהירות לכיוונם. הניידות ביצעו חסימה, רכב הנאשם עקף אותה על השוליים והמשיך. כשחלף את גשר כפר קאסם ביצע פניית פרסה חדה לימין, החל בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה והתנגש בחוזקה בניידת שהגיעה מולו. בעדות ציין שהנאשם נהג כמו מטורף. כשהוצג בפניו שהצוות בניידת של פקד מאיר לא ראה מעבר באורות אדומים התעקש שהוא ראה ורשם את שארע. את העקיפה על השול או בפירצה במחסום שרטוט, לבקשת ב"כ הנאשם, כמחסום חצי - ת/31. הוא עמד על עדותו גם לאחר שהובהר לו שהוא היחיד שמדבר על מחסום. הוא ציין כי ניסיון הניגוח היה מהצד שלו, בהיות הניידת צמודה אליו. את הפלש של מצלמת המהירות גם הוא ראה. בשרטוט נוסף המחיש את שארע אחרי המחסום ועד לתאונה - ת/32.

הוצג בפניו שרק שתי ניידות, אחת של בילוש תחנת ראש העין והשניה שהיתה מעורבת בהתנגשות, נטלו חלק במרדף, והוא שלל זאת. אכן, יש דיווח רק של שתי הניידות הנ"ל. אך, בפועל, השתתפו במרדף

הרבה יותר ניידות, כפי העולה מרשת הקשר - ת/27 ומדוח הפעולה של רס"ר רועי גליק, אשר ציין את קוד הקריאה ומספרי הרכב של אותן ניידות או חלקן בדוח הפעולה - ת/11. כנ"ל עדות פקד מאיר וסמ"ר עמרני לגבי ניידת 989 שעקפה אותם.

לגבי הדיווח בקשר, ציין שהיה חשוב לו להזהיר ניידות אחרות, שהוא מנסה לנגח. העבירות שביצע בדרך לא היו רלוונטיות מבחינתו לדיווח. מה שהיה רלוונטי - לעצור אותו לפני שיהרוג מישהו. לפיכך, לא דיווח על המעבר באור אדום, וגם לא על נסיעה נגד כיוון התנועה ואירוע התאונה, כשאין חולק שכך ארע. תמליל המרדף - ת/27א, מתעד דיווח על "מרדף", על בקשה לחסום את כפר קאסם, על מהירות גבוהה מאוד, לפחות 200 קמ"ש, מלווה בהשתוללות. על האצה, על בקשה לחסום דרכים אליהן עשוי להיכנס. דווח שרכב הנאשם נמצא אחרי ניידת וקריאה "... מי חוסם את כביש 5 כביש 5 הרכב מאחוריהם...". "שימו לב הוא מנסה לנגח קצת שימו לב". ולבסוף "401 ו - 405 אנחנו בצומת קאסם הרכב עכשיו נתפס". רק אז דווח שביצע תאונה "... נגיחה בניידת של ראש העין ונתפס". קוד הקריאה של ניידת הבילוש המוסוית - 400. בעמ' 3 לת/27א נרשם "שמר אתה שם? אני בדרך. הייתי על (לא ברור), מגיע מכביש 5 אני בדרך". האזנה לדיסק מלמדת שנאמר "אני בדרך, הייתי חסימה על כביש 5, אני בדרך". קרי, חסימה עליה דיווח פקד משולם, אכן בוצעה. עם זאת, מאחר ו"שמר" לא העיד, לא ברור בדיוק מה היה חלקו והיכן בוצעה. האזנה לקשר מלמדת, בנוסף, שמשך המרדף מכביש 5 ועד להתנגשות כ - 6 דקות.

לגבי מצלמות המהירות המותקנות במקום, על הבזקיהן דיווחו השניים, העיד רס"ב מוטי קליין - ע"ת 7, עובד חדר הבקרה של המצלמות באגף התנועה. בהתאם לת/28, המצלמות הותקנו ביום 12.5.13, לפני מועד האירוע, 18.5.13, אך הועברו לשליטת המשטרה והופעלו מבצעית רק לאחר מכן. משכך, לא קיים תיעוד בצילומים, שכן, התמונות לא מופיעות במערכת המשטרתית. ראה גם נ/1.

8. ניידת של רס"ר אירנה אור - ע"ת 3, בלשית מתחנת ראש העין, הצטרפה למרדף בשעה 00:31 לערך. בניידת נהג מתנדב בילוש, נדב נחמיאס - ע"ת 8, מאחוריו ישב המתנדב צחי לביא - ע"ת 6, אשר סייע בסוף האירוע לפקד מאיר ולסמ"ר עמרני לעצור את מר עודה עודה, הנוסע לצד הנאשם. דוחות הפעולה שערכו - ת/8 (רס"ר אור) ת/9 (המתנדב לביא) ות/10 (המתנדב נחמיאס).

הם שמעו בקשר על המרדף ועלו לכביש 5 מכביש 444. הם נסעו בניידת בילוש לבנה והדליקו אורות כחולים. לפניהם זיהו ניידת של תחנת ראש העין, 598, המקדימה אותם בק"מ.

רס"ב אור ציינה בדוח הפעולה שלאחר שהשתלבו לכביש 5 דווח שרכב הנאשם נוסע אחריהם. היא ראתה אותו חולף במהירות גבוהה, אחרי טויוטה לבנה של בילוש פ"ת עם אור כחול מהבהב על הגג. היא ראתה את רכב הנאשם סוטה מנתיב נסיעתו השמאלי ואת אור הברקס של ניידת בילוש פ"ת נדלק. אז דווח "הוא ניסה לנגח, הוא משתולל". הם המשיכו בנסיעה אחריהם. ניידת כחול לבן 598 המשיכה בנתיב ימין, במטרה לסגור את היציאה לגשר פארק סיבל, העליה לכפר קאסם. בהמשך דווחה על פניית

הפרסה ועל קול ההתנגשות ששמעה. לראות את התאונה לא ראתה. אנשי הצוות האחרים גם לא ראו, עפ"י דיווחם, אלא רק שמעו.

גם היא וגם המתנדב לביא העידו שניידת 598 עמדה בצד הכביש בנתיב ימין לפנייהם. היא היתה משוכנעת שנשלחה לחסום את הכניסה לכפר קאסם. עם זאת, לא שללה את האפשרות שלא עמדה, אלא נסעה נסיעה איטית, על מנת להבין לאן מועדות פניו של הנאשם.

המתנדב לביא העריך שהנאשם נסע במהירות 130 - 140 קמ"ש. אמר שאחרי פניית הפרסה האיץ. הוא לא שם לב לרכבים אחרים בכביש, אך מסר שישב מאחורי הנהג ולא בין המושבים, כך שלא היה לו שדה ראייה פתוח. לגבי הניידת שנכנסה לכביש הגישה (598), גם מסר שלפני ההתנגשות עמדה או נסעה בנסיעה איטית. כשצוין בפניו שבדוח הפעולה כתב שהניידת פגעה ברכב הנאשם, הסביר שמהאופן בו עמדו אפשר היה להסיק, אך הוא אינו בוחן תנועה ואת ההתנגשות לא ראה. נ/6 זה שרטוט שלו של אופן אירוע התאונה ונ/7 שרטוט הדרך שהם עברו מאז ההשתלבות מכביש 444 לכביש 5, המקום בו עמדה ניידת 598, ועד מקום אירוע התאונה.

המתנדב נחמיאס זיהה גם כן את ניידת ראש העין - 598, עם אורות כחולים, כק"מ לפנייהם. אז ראה במראה את האורות הכחולים של ניידת פ"ת. לפני מחלף פארק סיבל ניידת 598 ירדה ימינה לכביש הגישה. לדבריו, היה חשש שהרכב ינסה לבצע פניית פרסה ביציאה מהמחלף. בשלב הזה הם נעקפו ע"י רכב הנאשם וניידת בילוש פ"ת, במהירות גבוהה. הוא ציין שרכב הנאשם נסע בצורה פראית, עבר מנתיב לנתיב תוך סיכון רכב תמים שנסע בנתיב הימני. גם הוא שמע את הדיווח בקשר לפיו "הרכב מנסה לנגח ומשתולל". כאשר רכב הנאשם פנה פניית פרסה נגד הכוון, ניידת בילוש פ"ת פנתה אחריו. בעת שהוא ניסה להשלים את הסיבוב, ראה שניידת 598 ננגחה ע"י רכב הנאשם. בעדות ציין שרק שמע ולא ראה. לדבריו, לנוסע שישב מאחור ברכב הנאשם נגרם חתך עמוק מדמם על המצח, מעל האף. הוא גם נתבקש ושרטט את הדרך שעשו מאז העליה על כביש 5 ועד למקום ההתנגשות - נ/8. בניגוד לעדות רס"ר אור, הוא לא זכר שניידת 598 נשלחה לחסום את כביש הגישה. הוא התעקש שרכב הנאשם עבר מנתיב לנתיב בסכנו רכב תמים, מעבר לכך לא זכר. העיד שלא היה כותב דבר שלא תפס בחוש הראיה. בתרשים שערך רשם את מיקום ה"פאפיה". בדיווח הקשר, בתמליל - ת/27א, צוין "... זה הרכב, אחריכם ניידת שכרגע נוסעת על כביש 5 חלפה את פפאיה. הרכב אחריכם".

9. בניידת 598 נסעו רס"ר רועי גליק - ע"ת 9, סייר מתחנת ראש העין, מפקד הניידת בזמן האירוע, ומתנדב, ממ"ש דורון בן צבי - ע"ת 10, אשר נהג בה. שניהם ערכו את הדוחות בתחנת פ"ת, ולכן, בשוגג, נרשמו כעורכי הדוחות אחרים, שהמחשב היה פתוח על שמם. ת/11 ות/11א נערכו ע"י רס"ר גליק, ת/12 נערך ע"י ממ"ש בן צבי.

מעדותם עלה ששמעו בקשר על המרדף ועל בקשת הסיוע של ניידת פ"ת מניידות ראש העין. הם קיבלו אישור מרס"ל רונן כהן, ראש המשמרת, 401, להצטרף בנסיעה מבצעית, עם אורות כחולים וסירנה. הם בשום שלב לא עמדו עובר לאירוע התאונה, בניגוד לעדויות מי מצוות הניידת של רס"ר אור.

גם הם השתלבו מכביש 444. ממ"ש בן צבי העיד על מהירות 80 קמ"ש, שאז נעקפו ע"י רכב הנאשם, ניידת בילוש פ"ת וניידת ראש העין אחריו. הם נכנסו לכביש הגישה, במקביל לכביש 5, ובו ארעה ההתנגשות, עת רכב הנאשם ביצע פניית פרסה ונסע מולם, נגד כיוון התנועה. ההתנגשות, עפ"י עדותם, ארעה עת נכנס הנאשם עם חלק קדמי שמאלי של רכבו בחלק קדמי שמאלי של הניידת.

401, ראש המשמרת, הגם שלא העיד, מופיע בתמליל הקשר - ת/27א, כחלק מהמדווחים וכמי שהגיע למקום לסייע. הוא, יחד עם 405, דיווחו שהרכב נתפס.

רס"ר גליק הבהיר שהם נכנסו לכביש הגישה מאחר ולקחו בחשבון אפשרות שינסה לברוח לכפר קאסם, בהתבסס על ניסיונו ממרדפים קודמים. לגבי אירוע התאונה, הסביר שבכוון נסיעתם היה נתיב אחד בלבד, כך שלא יכלו לברוח. הוא לא זכר לומר האם מעבר לניידות הבחין במהלך הנסיעה גם ברכבים פרטיים. כל שידע לדווח, על נסיעה מהירה של רכב הנאשם. בנ/9 בעיגול (בחלק העליון) סימן את כיוון נסיעת כלי הרכב עובר להתנגשות. התוספת הושלמה ע"י ב"כ הנאשם.

רס"ר גליק - ע"ת 9, העיד ביום 6.4.14 ופרוט' הדיון הסתיים בעמ' 110. ממ"ש בן צבי - ע"ת 10, העיד ביום 2.6.14, כאשר פרוט' הדיון החל שוב, עקב תקלה, בעמ' 59. ממ"ש בן צבי שמע בקשר שאומרים שהרכב הבורח חלף אותם במהירות והוא הבחין בו, בניידת הבילוש מפ"ת ובניידת מראש העין אחריו. לאחר ההתנגשות ציין שניסה להוציא את הנהג, כי שמע שמנסה לתת גז, אך הדלת התעקמה ולא ניתן היה לפתוח אותה. בעדות ערך שרטוט, לבקשת ב"כ המאשימה, המתעד את הדרך שעשו מאז ההשתלבות ועד לתאונה - ת/29. לדבריו, הוא לא ידע לאן ינסה הנאשם לברוח ולכן בלם, בתקווה שגם הוא יבלום, אך הנאשם לא עשה כן והם התנגשו, כנף שמאל בכנף שמאל. מדובר באירוע שנמשך שניות בודדות. הוא לא יכל לסטות לימין, שאז היה מתנגש במעקה ברזל. אחרי רכב הנאשם, עובר להתנגשות, נסעה דבוקה של רכבי משטרה עם אורות כחולים וסירנות.

10. רס"מ אמנון ביבי - ע"ת 5, בוחן תאונות דרכים מאת"ן שרון, הגיע למקום אירוע התאונה בשעה 02:20, עפ"י הסקיצה - ת/20. הוא ערך טיטוט תרשים - ת/21 ותעד את הזירה ואת כלי הרכב בצילומים - ת/17. את ממצאיו העלה ע"ג דוח בוחן - ת/18 ותרשים - ת/19. ביום 23.5.13 בדק את רכב הנאשם בגרר - ת/22 והוציא הודעת איסור שימוש - נ/5.

בדוח הבוחן, במסקנות, ציין כי "על פי הממצאים והנזקים שמצאתי בכלי הרכב אני קובע: פרטית מזדה אשר נסעה על כביש 5 נגד כיוון התנועה והתנגשה עם חזית צד שמאל שלה בחזית צד שמאל משטרתית אשר הגיעה ממולה כתוצאה מהפגיעה המשטרתית הסתובבה לשמאל ונעצרה כשחזיתה לצפון על נתיב נסיעתה, המזדה המשיכה תנועתה ונעצרה כשחזיתה למערב נגד כיוון התנועה". מיקום כלי הרכב לאחר ההתנגשות תועד בתרשים. התרשים מלמד כי אכן קיים נתיב אחד למזרח, בכיוון נסיעת הניידת, ברוחב 5 מ', ומימין גדר W מברזל, כפי עדות ממ"ש בן צבי. בכיוון נסיעת הנאשם, אי תנועה מצויר, ד - 14, הנראה היטב ומפריד בין כביש 5 לכביש הגישה בו נסעה הניידת (סימן ד). פניית הפרסה בוצעה אחרי

שהסתיימה גדר ניו ג'רסי מבטון (סימן ו) בסופה גדר W מברזל (סימן ה).

בעדות הבהיר שהפגיעה ברכב הנאשם היתה מלפנים לאחור, קצת באלכסון (צילומים 2, 8 ו-14 ללוח התצלומים). בחקירה הנגדית אישר שלא חקר איש מהמעורבים ואף לא רשם בזמן אמת את שם נהג המשטרתית שהצביע בפניו על כיוון הגעתו ועל כיוון הגעת רכב הנאשם. בדיעבד ידע לומר שמדובר בבן צבי. הוא לא היה זקוק לעדויות מאחר והממצאים בזירה לא משקרים ומדברים בעד עצמם. הוא שלל את האפשרות שהניידת היתה בסטייה ולו קלה שמאלה לעבר רכב הנאשם אלא להפך, ניסתה להתחמק ממנו. הגלגל בניידת התנתק כתוצאה מהפגיעה (צילום 9). סימני בלימה לא היו. לדבריו, ברכבים החדשים יש ABS ולא תמיד ניתן לראותם. ממ"ש בן צבי אישר שבניידת היתה מותקנת מערכת כזו, מערכת המונעת את נעילת הגלגלים. הוא לא עשה התאמת נזקים, הגם שהיה צריך לעשות.

11. מר עודה עודה - ע"ת 12 היה הנוסע שישב לצד הנאשם. מאחור ישבו שניים נוספים, ששמותיהם פורטו בכתב האישום. שניים שלא העידו. גם הוא קישר את מקום המפגש עם הרכב שיושביו הורו להם לעצור לתחנת דלק, הגם שהעיד שמדובר ברחוב ז'בוטינסקי (!?). לדבריו, לפני כן הם שמו פנילנדיה, בגן באזור. בקבוק וודקה סגור מסוג זה תועד ברכב הנאשם, בצילום 17 בלוח התצלומים - ת/17. הנאשם שתה כוס. אחרי הרמזור הם ראו "אוטו מהבהב" אומר להם לעצור בצד. מאחר ולא היתה סירנה ולא היה כלום הוא אמר לנאשם שימשיך, כי זה לא שוטר. במחלף ראו 2 ניידות סוגרות את הכביש ואחת דחפה אותם למעקה. הוא לא זכר מה אמר בחקירה. הוא היה שתוי ולא תיפקד. הוא קיבל מכות וחשמל בגב ואמר את הדברים רק כדי להשתחרר. גם לאחר שהוכרז עד עויין שלל שרכב משטרת עזר אותם וששוטר ירד לעברם. אמר "איך שנסענו הוא אומר לנו במיקרופון לעצור" (עמ' 97, לפרוט' מיום 14.6.5, ש' 32). למרות זאת אמר לנאשם שימשיך כי יש להם הרבה סכסוכים והם לא עוצרים לכל רכב. הוא שלל שבהודעתו במשטרה מסר שאמר לנאשם לעצור. כשהוצג בפניו שכרזו להם לעצור, אמר שכל אחד יכול לשים מיקרופון. את פניית הפרסה יחס לניידת דווקא ואמר "בטח נסענו בכיוון הנסיעה שמותר" (עמ' 99, ש' 28 - 29). כשהובהר לו שוב שבמשטרה אמר ההפך, שהם פנו פניית פרסה ונסעו נגד הכיוון חזר על המנטרה, הייתי שיכור, לא מתפקד, אמרתי כדי להשתחרר, קיבלנו מכות. הוא אישר שהנאשם חבר טוב, כמו אח.

בחקירה הנגדית שלל מעבר באור אדום וטען שהכביש היה ריק. "לא הגענו לאף רמזור" (עמ' 101 ש' 2). כשנחקר ספציפית על הרמזורים ליד האיציטדיון ובית העלמין, אמר שהמרדף החל ליד האיציטדיון, שהיה ירוק בצומת שאחרי ושהם נסעו רגיל. גם הפעם שלל את האפשרות שהם פנו פניית פרסה, למרות שנאמר לו שכך עשו. לבסוף נאות לאמץ את ששורטט ע"י הסנגור - ת/33.

על נסיבות מעצרו פורט ע"י רס"ל אדוארד, שמילא את דו"ח המעצר - ת/6, וע"י פקד משולם, שישב לצידו. כן סייע להם המתנדב לביא מניידת ראש העין. פקד משולם מסר שבזמן שתפסו אותו הוא החל להאבק ולהתאגרף לכל עבר. נסיון לאוזקו לא צלח והוא המשיך להתנגד למעצר. לאחר שנכבל ביד

אחת המשיך להשתולל. הוא הוציא גז פלפל, כיוון לעבר פניו ואיים שאם לא ירגע ירסס אותו. אז נרגע, הגיש את היד השניה, ונכבל. בתחנה, לאחר שהתנצל וטען שהשתולל בגלל השתיה, הועברו האזיקים קדימה. המתנדב לביא שהגיע לסייע להם דווח כי ניסה להימלט, בעט והניף את ידיו, לכן הושכב על הרצפה. בדוח המעצר - ת/6 נרשם כי נעצר עקב הפרעה לשוט. תגובתו היתה "לקחתי חופש שתינו ועשיתי טעות אמרתי לחבר אל תנהג שאתה שתוי".

גובה אמרתו, רס"ר שי נפתלי - ע"ת 13, העיד שאילו התרשם שמדבר שטויות או שיכור ברמה גבוהה לא היה גובה את עדותו. הוא גבה את העדות לאחר שנתבקש לעשות כן ע"י הבוחן - ת/35.

ההודעה נגבתה בשעה 02:30 - ת/34. בהודעה מסר ששתי בקבוק וודקה פינלנדיה. "שתיתי כוס. גם רביע שתה". כשעזבו את פ"ת לכיוון כפר קאסם אמרו להם לעצור. הנאשם לא עצר, מכיוון שכנראה היה שיכור. הם אמרו לו לעצור אך הוא לא עצר. רדפו אחריהם על כביש 5, הם פנו פניית פרסה ליד כפר קאסם ונכנסו בניידת. הוא לא זכר כמה שתה הנאשם.

12. הנאשם נחקר ע"י רס"ר סרגיי פנצנקו - ע"ת 8, בשעה 04:38, בתחנת פ"ת. קודם לכן נלקח לביה"ח לצורך נטילת דם, כפי המתועד בדוח שערך רס"מ שמעון ממן - ת/13. בדוח ציין שהגיע למקום לאחר אירוע התאונה. הנאשם אמר לו ששתה חצי כוס וודקה. לאחר שנכשל בבדיקת נשיפון ביצע לו, בהנחיית בוחן התנועה, בדיקת נשיפה שלא צלחה, מאחר ולא נשף. הנאשם אמר שקשה לו. לפיכך נסעו לביה"ח. לאחר נטילת הדם, הועבר לחוקר. רס"מ ממן לא העיד, משהודה הנאשם בשכרות, לרבות בכמות שיוחסה, 144 מ"ג אחוז, בהתאם לחוו"ד המומחה - ת/25. המסמכים הרלוונטיים הוגשו, אך אין צורך להתייחס אליהם, משהודה.

רס"ר פנצנקו מסר בעדות שהוא "חוקר פלילי" ולא "תעבורתי". הוא לא זכר האם נדף ריח אלקוהול מפי הנאשם ואישר שאם היה מריח, מן הסתם היה מציין. עת חקר לא ראה שהוא שיכור וניתן היה לחקרו, לכן חקר.

בפתח ההודעה - ת/1, הזהיר אותו בכל המיוחס, לרבות נהיגה בזמן פסילה, שבסופו של יום לא יוחסה לו. הטיח בפניו שהבחין בניידת ולא ציית להוראות השוטרים. לא עצר, פתח בבריחה, למרות שמספר ניידות רדפו אחריו וכרזו לו לעצור. במהלך הבריחה נסע במהירות מופרזת, חצה רמזורים באור אדום, בסכנו רכבים על הכביש, בגורמו להם לסטות. ניסה לנגח את אחת הניידות, ובהמשך, כשנסע נגד כיוון התנועה, התנגש בניידת, גרם נזק, סיכן את השוטרים וגרם להם לחבלות. כן סיכן את הנוסעים ברכבו. כל זאת כשהוא נוהג בזמן פסילה, תחת השפעת אלקוהול.

הוא הבהיר מדוע לא נהג בפסילה, ולגבי האלקוהול אמר שעשו בדיקה והוא לא היה שתוי. אמר

שטיוטה לבנה עצרה לידו ליד הרמזור וביקשו שיעצור אחריו. הוא חשב שהם סתם שני יהודים ולכן לא עצר. הם שמו לב שמדובר במשטרה רק אחרי שהתנגשו בניידת. לשאלה מה עשה בפ"ת, הסביר שהיה עם 3 חברים ששתו. נגמרה השתיה ולכן נסעו לקנות בקיוסק ולחזור לכפר.

מי שביקש לעצור אמר לו "גבר אתה יכול לעצור בצד" אחרי הרמזור, מבלי לומר מילה על משטרה. בתמליל החקירה שהוגש ע"י ב"כ המאשימה עם הסיכומים, בהתאם להחלטה מיום 10.9.14 (עמ' 146) מסומן ת/ב1, אמר שבגלל שנעצר ע"י טיוטה לבנה, ללא אמצעי זיהוי "זה מה שעשה כל הסיבוכים שכל ישראל רדפה אחרי". עם זאת, כשהוטח בפניו שמייד רדפה אחרי ניידת משטרה עם פנס כחול על הגג, תוך שכרזו לו מספר פעמים לעצור, השיב שרק הטיוטה הלבנה נסעה אחרי עד לכפר, ללא אורות כחולים. רק אחרי שהם עצרו, הוא ראה שכל הכחול מגיע לכיוונם. הוא שלל את כל העבירות המיוחסות ואמר "לא ראיתי שום רמזור בדרך". כשהופנה לצומת האיציטדיון ולצומת בית העלמין, אמר שהיה רק רמזור אחד מול האיציטדיון, שהוא תמיד ירוק, ומעבר לכך אין רמזורים יותר. הוא שלל ניסיון לנגח בניידת, מאחר ונסעה מאחוריו. הוא הכחיש נסיעה נגד הכיוון עובר להתנגשות. אמר שנכנס לכפר וניידת באה אליו "בפנים" ונכנסה בו. הוא שלל את שהוצג בפניו, שחבריו ידעו שהמשטרה רודפת אחריהם וביקשו ממנו לעצור. אמר שאם היה דבר כזה שיבואו למשפט, לומר לו בפנים.

בהתייחס לאלכוהול, אמר ששתה רק כוס אחת של וודקה מעורבב, לא נקי. כשהוצג בפניו שחבריו אמרו ששתה איתם והיה שיכור, אישר ששתה, אבל לא היה "מסטול". בהמשך שוב התמקדו איתו בשאלה מדוע ברח, שהיה הם היו 4 חברים ברכב, השיב כי נאמר לו "גבר אתה יכול לעצור" ולא "תעצור בצד". הם היו שני אנשים ברכב עם חלונות כהים מאחור, זה היה מוזר, לכן ברח. הוא ברח מאוטו לבן ולא מהמשטרה. דיסק החקירה - ת/א1.

עם זאת, במהלך העדות ביקש לברר עם החוקר האם על תיק כזה נכנסים לכלא. אמר שהוא ילד טוב של אבא ואמא ושוב שאל "נכנסים לכלא או לא". הדברים תועדו בתמליל - ת/ב1.

בעדות חזר על כך שהבקשה לעצור לא היתה כמו ששוטרים מבקשים. שכאשר השניים ניגשו אליו, בלבוש אזרחי, הוא התחיל להסתבך קצת עם עצמו והמשיך לנסוע, במטרה להגיע לכניסה לכפר. הפעם ידע לומר שבדרך יש שני רמזורים, שאחד מהם, בבית העלמין, תמיד ירוק ושניהם, בזמן האירוע, היו ירוקים. לדבריו, הרכב הלבן נסע מאחוריו, רחוק ממנו, כששניהם לבד בכביש, ללא רכבים אחרים. כל הנסיעה ערכה 4, 5 דקות עד לכניסה לכפר. מאחר ופיספס את הכניסה פנה פניית פרסה. את מהירות נסיעתו העריך כ - 140 מ', 150 אולי או 120. לצורך פניית הפרסה האט, פנה ורכב המשטרה שעמד בצד ימין בא מולו. הוא חשב שיעצור, אך נהג הרכב המשיך לנסוע עד שנכנס ברכבו, אולי כדי שלא יוכל לברוח.

בחקירה הנגדית אישר שנסעו לפ"ת כדי לקנות שתיה. אמר שבכפר הוא לא שתה. ברגיל הוא לא שותה. באותה עת שתה כוס או שתיים וזה השפיע יותר כי הקיבה היתה ריקה. כשהוטח בפניו שהשוטרים שעצרו אותו לבשו מדים ונסעו עם "קוג'אק" על הגג, לא נתן תשובה עניינית. כשנאמר לו שעודה עודה, שישב לצדו, שמע שכרזו להם לעצור, הביע פליאה, כיצד ישב ברכבו ושמע, בעוד הוא לא שמע. הוא ברח מאחר ו"הראש שלי לא יודע איפה הלך בדיוק". הוא היה נכון לאמץ את האפשרות שבגלל שלמשפחה של עודה עודה יש סכסוכים, חשב

שרוצים לתפוס אותו. בניגוד להודעה, הוא הביע תרעומת על הצורה הלא מנומסת בה נתבקש לעצור, ואמר שאלו שעצרו אותו לא לבשו מדים. "אם היו לו מדים כל הסרט לא היה כך". לגבי החברים, אמר שאחד אמר לו לעצור והשני אמר שלא יעצור. טען שנאמר לו "גבר תעמוד אחרי הרמזור" ולא "אתה יכול בבקשה". לדבריו, הסיבוך הראשון איתם היה בגלל ששתה. כשנאמר לו שבגלל ששתה פחד שיעשו בדיקה ולכן ברח, תגובתו היתה "(מחייך) למה את מחליטה שככה זה היה?" (עמ' 116 לפרוט', מיום 10.9.14, ש' 17). כל שהבחין לאורך כביש 5, ברכב הלבן שרק "הגביר" את האורות הגבוהים, נוסע במרחק ממנו. לגבי מהירות הנסיעה, לא היה שום פלש והוא לא קיבל הביתה דוח מהירות. כל שרצה, להיכנס לכפר, כי אביו ממשפחה טובה, עם כבוד, והוא רצה להתקשר אליו כדי שיבוא. הפעם אישר שאסור היה לבצע במקום פניית פרסה, אך ריכך זאת בטענה שפעם היה קיים סיבוב, שאיפשר את הכניסה לכפר. כן אישר שנסע נגד כיוון התנועה, אך רק 5 מ', מאחר ופיספס את המחלף הרגיל. אישר שכשפנה פניית פרסה, לקח בחשבון שיוכל להגיע רכב ממול (עמ' 125, ש' 7 - 10). הגם שלאורך כל הדרך טען שרק הרכב הלבן נסע אחריו עם אורות גבוהים, ציין "מרדף", מה שמלמד כי היה מודע למה שהתנהל נגדו לאורך כל הדרך (עמ' 126, ש' 6).

בשונה מעדותו, בתגובה שנמסרה לכתב האישום, ביום 7.11.13, נאמר שהשוטרים "לא נעמדו במקביל ולא ביקשו לעצור". "שהוא לא נסע מהר כי ראה שוטרים". "שהשוטרים לא יצאו מהרכב אז גם לא חזרו לרכב". ש"בשלב מסוים היה אור מהבהב וסירנה בכביש 5 ולא לפני" (עמ' 9 לפרוט'). לא ברור על סמך מה ניתנה התגובה, אשר אינה תואמת בחלקה את הודעתו ואף לא את עדותו.

13. מר ניר קוסטיקה - ע"ה 2, המומחה מטעם ההגנה, ערך את חוות הדעת - נ/10. בחווה"ד ציין כי אחד הכלים להערכת כיווני נסיעה ומהירויות - עדויות הנהגים המעורבים, עליהן ויתר הבוחן המשטרה. מטרת התאמת הנזקים, שגם לא נעשתה, בין היתר לקבוע את זווית ההתנגשות. משכך, הוא העריך מהירויות, ע"ס העדויות, וקבע שתנוחת הרכב הפרטי אחרי התאונה מעידה על כך שהכוח שפעל על חזית הרכב משמאל דחף את חלקו הקדמי ימינה. מגלגל הניידת הקדמי שמאלי, שנפתח שמאלה בזווית של כ- 90 מעלות, ביקש ללמוד שברגע ההתנגשות כבר היה מסובב שמאלה ובלט מדופן הרכב. קרי, להערכתו, ברגע ההתנגשות הניידת היתה בסטייה די חדה שמאלה.

בנתחו את עדות נהג הניידת, קבע כי בחר להיכנס לכביש השרות, בהנחה שכוונת הנאשם להגיע בסופו של דבר לכפר קאסם. משכך, פניית הפרסה שביצע לא הפתיעה אותו כלל, היות ובמהירות שהעריך כי בה נסע היה במרחק של כ- 180 מ' ממנו. החישוב נערך על סמך הזמן הדרוש לרכב הנאשם להאיץ מסיום פניית הפרסה ועד למקום התאונה, העומד על 5 שניות. נהג הניידת יכול היה בזמן זה לחסום את העליה לכפר קאסם, אך בחר להמשיך ישר, מה שמלמד כי התכוון לחסום את רכב הנאשם תוך תנועה מולו. כן, בשים לב לרוחב הנתיב והשוליים, 7.4 מ', יכול היה לחלוף מימינו ולמנוע את ההתנגשות, אך העדיף לסטות שמאלה, במטרה לעוצרו.

בפרק הסיכום והמסקנות ציין כי הנזקים בעלי רכיב זוויתי שמאלה, כך שאין המדובר בהתנגשות ישירה, כפי קביעת הבוחן המשטרה. מדובר בסטייה של הניידת שמאלה לעבר הרכב הפרטי, כפי שמעיד גם מיקום כלי

הרכב לאחר ההתנגשות. משחזור התאונה למד כי כוונת נהג הניידת היתה לעצור את המשך נסיעת רכב הנאשם לכפר קאסם באמצעות ניגוחו, הגם שהיתה לו אפשרות לבצע חסימה סטטית בעליה לכפר.

בנספח א', המנתח את התרחשות התאונה, בצילום 1, המתעד את מקום עמידת כלי הרכב אחרי ההתנגשות, צוין ש"ניתן להבחין כי חלקו הקדמי של המאזדה הוסט באופן קיצוני ימינה עד למעקה הבטון". שחזור ממנגנון ההתנגשות נעשה בנספח ב', בו נראה רכב הנאשם סוטה מעט ימינה.

בעדות, בחקירה הנגדית, אישר שקביעותיו מתבססות בעיקר על גרסאות. הוא שלל את גרסת נהג הניידת לפיה הופתע ולא ציפה שהנאשם יבצע פניית פרסה במקום אסור. אישר שקביעת מהירות 120 קמ"ש לניידת היא בחירה שרירותית לחלוטין. אמר שכל החישובים נעשו על סמך 5 שניות מרגע שהנאשם התגלה לראשונה ועד למקום ההתנגשות. לגבי החסימה הקשיחה של העליה לכפר, לא שלל את האפשרות שאם היה עורך חישוב יכול והנאשם היה מגיע לשם לפני הניידת. 5 השניות לפיהן ערך את כל החישובים הם בהנחה שהנאשם ביצע את פניית הפרסה במהירות 0 קמ"ש. ככל שנסע במהירות גבוהה יותר, הזמנים כמובן מתקצרים, מה שבהכרח משפיע גם על החישובים שנעשו לגבי האפשרויות שעמדו בפני הניידת. "... ובזוית ההתנגשות שהתאונה זאת ארעה היתה זווית התנגשות של סטיה שמאלה של הניידת וניגוח כניסה לתוך רכב הנאשם כמי שהיה עצם דומם מבחינת פער המהירויות. לכן האנרגיה שלו נספגת ברכב של הנאשם כשמוסט עוד ימינה למעקה הבטיחות ובשלב זה הוא הפסיד הרבה מאוד מהירות" (עמ' 141, לפרוט' מיום 10.9.14, ש' 27 - 30).

הערכת עדויות וקביעת ממצאים עובדתיים

14. השוטרים העידו על מרדף שנערך אחר רכב הנאשם מרח' גיסין פ"ת ועד מחלף פארק סיבל, מקום ארוע התאונה. אין זה רלוונטי מבחינת הנאשם אם מדובר ב"מרדף" אשר הוכרז עפ"י הנוהלים אם לאו. ברור שהניידות נסעו "נסיעה מבצעית", עם כל אמצעי הזהוי, פנס כחול מהבהב על הגג, סירנה, תוך הפעלת מערכת הכריזה של ניידת הביטחון המוסווית שנסעה אחריו מרגע הבריחה ועד למעצר. ניידות, חלקן משטרתיות, עם מספר אדום, וחלקן מוסוות, עם אמצעי זיהוי.

15. יתרה מכך, מדובר בשוטרים מתחנות שונות ומדורים שונים. תחנות פתח תקוה וראש העין. שוטרי תנועה, בילוש וסיור ומתנדבי ית"מ וימ"ר, גם יחד. מטבע הדברים, כל אחד רואה את שארע מנקודת מבטו. יש מי אשר התרכז יותר ברכב הנאשם ומי שהתרכז פחות. מי שלא הצליח להדביק או מי שהשתלב רק לקראת סוף המרדף. וכפי שאמרו העדים עצמם, רס"ל אדוארד "כל אחד רואה דברים שונים" (עמ' 30 לפרוט' מיום 1.1.14, ש' 13). רס"ר גליק "... וכל אחד כותב מראות עיניו. אני כתבתי מה אני ראיתי מהזווית שלי" (עמ' 102 לפרוט', מיום 6.4.14, ש' 15). ממ"ש בן צבי, מהכיוון ההפוך "אין לי מושג מה מישהו אחר ראה..." (עמ' 69 לפרוט', מיום 2.6.14, ש' 7). פקד משולם "אני אומר לך מה אני ראיתי" (עמ' 83 לפרוט' מיום 5.6.14, ש' 6). לאור השונות הרבה של השוטרים/מתנדבים והשייך השונה לתחנות, אין סיבה להאמין שכולם חברו יחדיו להעליל נגד הנאשם עלילת שווא. העדות עמוד 12

בבסיסה מדויקת, כאשר כל אחד העיד את שראה מנקודת מבטו ועל אשר התמקד.

16. להבדיל מהם, הנאשם ועודה עודה, חברו הטוב, מסרו עדות שהדיוק אינה הצד החזק שבה, וגם זאת בלשון המעטה. החל מתאור שאינו מדויק של השטח, לפיו אין רמזורים במקום, בהמשך הסכמה לרמזור אחד בלבד, עד לעדות על שניים, כשהשני תמיד ירוק. כלה בהכחשת פניית הפרסה והנסיעה נגד כיוון התנועה, עד להתנגשות, הכחשה ממנה חזרו, עודה עודה בקושי רב, רק בעדות, כשהוטח בפניו ע"י ב"כ הנאשם שכך היה. משכך, רואה אני לקבל את הודעתו, המשקפת באופן חלקי ביותר את שארע. מההודעה עולה שהם אמרו לנאשם לעצור, רוצה לומר ידעו שבמסמך עסקיני, ומשלא עצר רדפו אחריהם עד שפנו פניית פרסה ונכנסו בניידת. הנאשם גם לא הביא לעדות את חבריו, על מנת שיעידו בפניו שאמרו לו לעצור, ולא נותר לי אלא להניח שלא היה בעדותם כדי לתמוך בגרסתו.

17. הבוחן המשטרתי אמנם לא ביצע את מלאכתו עד תום. לא גבה את הודעות הנהגים המעורבים והעדים לארוע התאונה ולא ביצע התאמת נזקים. ואולם, גם בפני מומחה ההגנה לא עמד החומר הנ"ל וכל שעשה, ניתח את שעמד לנגד עיני הבוחן, בצירוף פרשנות שנתן לעדות נהג הניידת המעורבת בהתנגשות, הערכת זמנים ומהירויות וקביעת ממצאים העולים בקנה אחד עם הגנת הנאשם.

18. מכלל העדויות, לרבות עדות הנאשם, ניתן לקבוע מהירות גבוהה (הנאשם דיבר על 140 אולי 150 קמ"ש), פנית פרסה במקום אסור, ע"ג אי תנועה מצויר, תמרור ד - 14, בהתאם לתרשים הבוחן וצילומים 7 - 9 בנספח א' של מומחה ההגנה, ונסיעה נגד כיוון התנועה עד להתנגשות (למרחק של כ - 24 מ').

מעדויות מי מהשוטרים והמתנדבים עולה, בנוסף, מעבר שני צמתים באור אדום, סטיה מנתיב לנתיב ("זיגזג" בין נתיבים), לרבות לעבר ניידת הבילוש המוסווית בגורמו לבלימתה. נסיעה בפראות ואי ציות להוראות שוטרים שאמרו לו פיזית, ובהמשך כרוז לו לעצור. מחסום חצי בהתאם לעדות פקד משולם, לא ברור האם היה. אין זה מן הנמנע שחשב שניידת ראש העין, אשר השתלבו לפניהם בכביש 5, מבצעות מחסום, כפי שהתבקש בקשר. יתרה מכך, שמיעת דיסק המרדף - ת/27 מלמדת שהתמליל שהוגש, ת/27א, בעמ' האחרון אינו מושלם. במקום שנשאל "שמר אתה שם" נאמר "אני בדרך, הייתי חסימה על כביש 5, אני בדרך". יכול וזו גם החסימה בה הבחינו השוטרים אשר העידו על ניידת עומדת.

אשר לתאונה, גם אם נקבל את חוו"ד מומחה ההגנה, לפיה נהג הניידת סטה שמאלה לעבר רכב הנאשם בזמן האימפקט, בניגוד לקביעת הבוחן המשטרתי, לפיה מדובר בפגיעה ישירה של חזית צד שמאל הניידת עם חזית צד שמאל המזדה, עדיין מדובר בסטיה חדה. רכב הנאשם לא הוסט באופן קיצוני ימינה עד למעקה הבטון, בניגוד לקביעותיו, אלא מעט ימינה, כפי העולה מתרשים הבוחן, מבלי שפגע במעקה, כך שלא נגרם כל נזק לחזית צד ימין הרכב. חישובי מומחה ההגנה מבוססים על השערות, שהעיקרית שבהן, ההנחה שנהג הניידת ציפה להתנהלות עבריינית מצד הנאשם, אינה עומדת במבחן ההיגיון ואינה תואמת את עדות הנהג, ממ"ש בן צבי. היתה אכן הנחה שינסה להגיע לכפר קאסם ולכן נכנס מלכתחילה לכביש הגישה. אך, מרגע שחלף את

המחלף, כל רצונם היה להשתלב מחדש בכביש 5 ולהמשיך במרדף. פניית הפרסה התקבלה על ידו בהפתעה גמורה והערכת הזמנים גם היא מבוססת על נתונים, כגון מהירות 0 קמ"ש בזמן הפניה, שאין לה ביסוס בראיות, אף לא בעדות הנאשם.

יתרה מכך, פניית פרסה מכביש 5, שהינו כביש מהיר, במקום שאינו מיועד לכך, תוך מעבר על גבי אי תנועה מצויר, כדי להיכנס לכביש הגישה, נגד כיוון התנועה, מסוכנת ביותר, ומלמדת כי האחריות לאירוע התאונה רובצת לפתחו של הנאשם. הוא אשר סטה מימין הדרך, כיוון נסיעת נהג הניידת, לשמאלה, ובצדק לא יכול היה נהג הניידת לצפות את מעשיו. לפיכך, כל שנותר לו לבלום, כפי שעשה. חישובי המומחה מטעם הנאשם גם לא לקחו בחשבון את אובדן האנרגיה הרב בזמן ההתנגשות, עת הרחיקו לאחר 5 שניות, מה שמקצר ממילא את המרחק ואת יכולת התגובה שלו. זמן תגובה למהלך כל כך לא צפוי מצד הנאשם גם לא נלקח בחשבון.

סופו של דבר, ניתן לקבוע כי התאונה ארעה עקב רשלנות רבתי מצד הנאשם, אשר לאורך כל הדרך נהג באופן המסכן את עצמו ואת כלל המשתמשים בדרך. את הניידות אשר נסעו בעקבותיו ואת כלי הרכב שנקלעו לדרכו, לפני ואחרי ההשתלבות בכביש 5. כתוצאה מהתאונה נחבל רס"ר גליק, התייעוד הרפואי - ת/23, כן נחבל גם נוסע ברכב הנאשם, כפי התייעוד בדוח הפעולה של המתנדב נחמיאס - ת/10 ושני כלי הרכב ניזוקו.

הפן המשפטי

19. הנאשם הואשם בסיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. בהתאם לסעיף "העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו..."; (2) מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה ... בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;". "מטפל" במובן של "עושה בו מעשה כלשהו העונה על תווי האופי הקבועים בגוף ההגדרה שבס"ק זה, והמשתלב ב'כוונה' הקבועה בפתיח" (יעקב קדמי **על הדין בפלילים** חלק שלישי, 1290, מהדורה משולבת ומעודכנת, תשס"ו - 2006). מדובר בעבירה התנהגותית של "יצירת סיכון", אשר אינה דורשת התממשות בפועל. נוכח הממצאים העובדתיים שנקבעו מתקיים היסוד העובדתי של העבירה.

20. היסוד הנפשי דורש "כוונה מיוחדת". "כוונה לפגוע" (כ) מטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה...". (בהתאם לסעיף 90א(2) לחוק). בע"פ 217/04 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.6.05) נקבע כי על העבירה חל "כלל הצפיות". "מתקיימת שקילות מוסרית בין מי שביקש להשיג את היעד המוגדר בעבירה, פגיעה בנוסעו בנתיב תחבורה או כלי תחבורה, או סיכון בטיחותו, לבין מי שראה מראש את השגתו של יעד כזה כאפשרות קרובה לוודאי. מסקנה זו נובעת מהתכלית שבסיסוד האיסור בסעיף 332(2) לחוק העונשין, שעניינה בהגנה ושמירה על חייהם של המשתמשים בדרך. אכן,

בהעדר ערך גובר המקיים פירוש סביר אחר לפיו אין להחיל את כלל הצפיות, יש להחיל את כלל הצפיות" (סעיף 10).

21. הנאשם היה מודע למרדף אחריו, אף כי הכחיש את הדברים, בצינו בהודעה "... זה מה שעשה כל הסיבוכים שכל המשטרה רדפה אחריו" (התמליל 1/ב, עמ' 1) ובהשתמשו במונח "מרדף" בעדות. היה מודע ולקח בחשבון שעת ביצע פניית הפרסה במקום אסור, בניגוד לכיוון התנועה, עשוי להגיע רכב ממול. ולמרות זאת ביצע את המיוחס, בנוסעו בפראות "...תוך שהוא מסכן באופן מיידי וממשי את יתר המשתמשים בדרך" כפי שנקבע לגבי המערער בע"פ 217/04 הנ"ל (סעיף 12). "אין כל הצדקה להגן על נהגים הנוהגים באופן מסוכן הפועלים ברמה של צפיות בדרגה קרובה לוודאי כי חייהם של חפים מפשע יסוכנו בכביש. אין לאדם חירות לנ ג דרך כאוות נפשו תוך סיכון חייהם של אחרים במודע" (שם, סעיף 11).

22. לחלופין נטען, לראשונה בסיכומים, שנאשם לא גיבש את היסוד הנפשי הנדרש לעבירה, בהיותו חוסה תחת סייג השכרות המלאה, או, לכל הפחות, החלקית. סעיף 34ט לחוק שכותרתו "שכרות" קובע, בס"ק(ב) "עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה". להזכיר, העבירה של סיכון חיי אדם היא עבירת התנהגות.

בע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.12.11) נדונו, בהרחבה, התנאים להוכחת הגנת השכרות, המלאה והחלקית, גם בעבירה בה עסקין. תנאי לתחולת ההגנה, שהנאשם בעת ביצוע העבירה היה נתון "במצב של שכרות" כהגדרתו בס"ק (ד) "... מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלוהולי...ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול במעשה, או להימנע מעשיית המעשה". "הרף הנדרש בפסיקה לשם הכרה במצב של שכרות הוא רף גבוה עד - אין - גבוה, ואנו מוצאים בפסיקה דחייה של טענה לתחולת סייג השכרות והרשעה ... גם במצבים בהם הוכח ש'רמת שכרותו של המערער היתה גבוהה ועמוקה'. ... ברי כי מדיניות משפטית עומדת מאחורי רף גבוה זה, ועניינו של המערער אינו מתקרב לרף זה, ולמצער, המערער לא הצביע על תשתית עובדתית ממנה ניתן להסיק כי פעל במצב של שכרות על כל תנאיה המצטברים כאמור לעיל" (סעיף 14).

דברים אלו יפים גם לענייננו. הנאשם אומנם שטה וריכוז האלוהולי בדמו, בהתאם לחו"ד מומחה, 144 מ"ג אחוז. ועדיין, היה מודע לפסול במעשיו, ידע שאסור לבצע במקום פניית פרסה והיה מודע לסיכון בהגעת רכב מולו, בנוסעו נגד כיוון הנסיעה. ידע ויכול היה להימנע מעשיית המעשה. היה מודע לסיכון ולמרות זאת בחר לנ ג דרך בה נהג, בבורחו מהשוטרים. מאחר והטענה לא הועלתה בשום שלב עד לסיכומים לא היתה התמקדות בהשפעת השכרות עליו. בפני רס"מ ממן, שביצע את בדיקת הנשיפון, אמר ששטה חצי כוס וודקה. בהודעה אמר כוס אחת של וודקה מעורבב, ושלא היה מסטול, אחרת לא היה נוהג (1/ב, עמ' 7). בעדות טען שבכפר קאסם לא שטה, רק בפ"ת, כוס או שתיים, על בטן ריקה.

נתון זה הוסיף בציינו שעה"ד אמר לו שאז ההשפעה גדולה יותר.

הדברים נכונים גם לגבי שכרות חלקית בעטיה, בהתאם לס"ק (ה) "...לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה". בהתאם לגרסתו, הוא, כביכול, לא היה מודע ששוטרים הורו לו לעצור וניהלו אחריו את המרדף, וזאת עד להתנגשות. גרסה שאינה עולה בקנה אחד עם התגובה שנמסרה לכתב האישום, לפיה בשלב מסוים היה אור מהבהב וסירנה בכביש 5. ואולם, אין זה יסוד מיסודות העבירה. לנהיגה במהירות מופרזת, תוך ביצוע עבירות והסיכונים הכרוכים בכך היה מודע ודי בכך. אין זה מן הנמנע שברח, כפי השערת ב"כ המאשימה שהוצגה בפניו, נוכח העובדה שחשש להיתפס נוהג לאחר ששתה, חשש שקרוב לוודאי התגבר בהיות אביו אדם מכובד בכפר.

סוף דבר

23. מן המקובץ הוכח בפני, מעבר לכל ספק סביר, כי סיכן בדרך נהיגתו במזיד חיי אדם בנתיב תחבורה, עקב נהיגה פראית, במהירות מופרזת, אי ציות לאור אדום ברמזור ולהוראות שוטרים לעצור, סטיה מנתיב נסיעה, חציית אי תנועה מצויר, פניית פרסה במקום אסור ונסיעה נגד כיוון התנועה, בעטיה נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו אנשים וניזוק רכוש.

אשר על כן, הנני מרשיעה הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, בניגוד לסעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ונהיגה בשכרות, עפ"י הודאתו, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

ניתנה היום, ח' כסלו, תשע"ה (30/11/2014) במעמד הצדדים